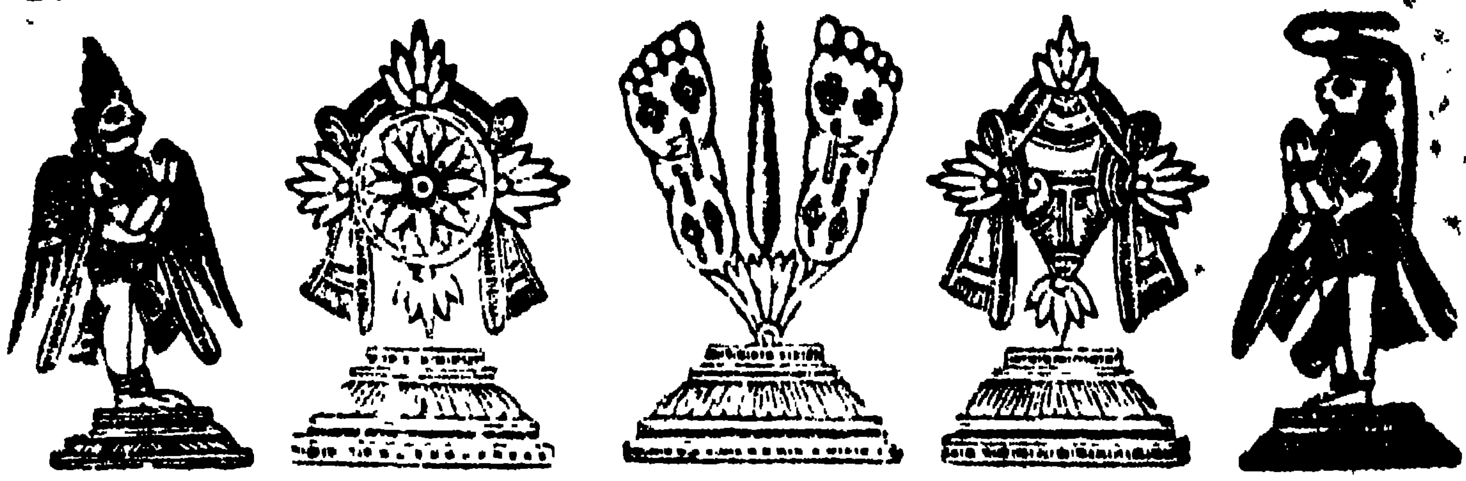
ఆరువారై పద్యములు

Sl No 310

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరుమాలై పద్యములు.

శ్రీ తొండరడిప్పొడియాళ్వారులచే రచియింపంబడిన

తిరుమాలై ప్రబంధము

నిశ్చింతల తేవప్పెరుమాళ్లయ్య గారిచే

నాంధ్రీకరింపంబడి

లేఖకప్రమాదాది జనితదోషంబులు లేకుండునట్లు

వం - నరసింహయ్యచే

పరిష్కరింపంబడి

చెన్నపట్టణము:

26, పాపమ్ము బ్రాడ్వే,

కా. నరహరి నాయని వారి

శ్రీహరి ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపంబడి,

ప్రచురింపంబడియె.

1891.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమదచ్యుత శఠగోప యతిరాజ
వరవరముని సహజసుదభ్యో నమః.

శ్లో॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్
యతీన్ద్రప్రవణం వందే - రమ్యజామాతరం మునిమ్॥
లక్ష్మీనాథసమారంభాం - నాథయామునమధ్యమామ్
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం - వందే గురుపరంపరామ్॥
యో నిత్యమచ్యుతపదాంబుజయుగ్మరుక్మ
వ్యామోహితస్తదితరాణి తృణాయ మేనే
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥
మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదంఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥
భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్
భక్తాంఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్
శ్రీమత్పరాంకుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యం॥
తమేవ మత్వా పరవాసుదేవం
రఙ్గేశయం రాజవదర్హణీయమ్
ప్రాబోధకీం యో కృతిసూక్తిమాలాం
భక్తాంఘ్రిరేణుం భగవన్తమీడే॥

పరమపదవాసుని రంగపతిని రాజ
పూజితు నెఱింగి యెవరు ప్రాబోధసూక్త
మాలిక రచించిరో యట్టి మహితచరిత
లైన భక్తాంఘ్రిరేణుల నభినుతింతు॥

మఱ్ఱొన్ఱుం వేణ్డా మనమే మదిళరఙ్గర్
కఱ్ఱినమెయ్త్తకఴలిణైక్కీఴుఱ్ఱ
తిరుమాలై పాడుంశీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడియెం
పెరుమానై యెప్పొఴుదుం పేశు॥

మనసా కోరకు మన్యం
బును శ్రీరంగపతి చరణముల దిగువను చే
రిన తిరుమాలెను రచియిం
చిన తొండరడిప్పొడి యను శ్రేష్ఠుఁ దలఁపుమా॥

తొండరడిప్పొడి యాళ్వార్

తిరువడిగళే శరణం.

తిరుమాలై పద్యములు.

తనియన్గళ్.

కావలిఱ్పులనైవైత్తు కలితన్నైక్కడక్కప్పాయ్‌న్దు
నావలిట్టుళుదర్గిన్ఱోమ్ నమన్ఱమర్ తలైగళ్‌మీదే
మూవులగుణ్డుమిళ్న్ద ముదల్వనినామఙ్గత్తఱ
నావలిప్పుడైమైకణ్డాయరఙ్గమానగరుళానే॥

శా॥ శ్రీరంగాధిప ముజ్జగంబులఁగృప న్వ్రింగంగఁ గ్రక్కంగఁజాల్
నీరమ్యాఖ్యను నేర్చికొన్న మహిమ న్వాయింద్రియవ్రాతముం
గారాగారమునందుఁజేరిచిబళా కంజాత మిత్రాత్మభూ
ఘోరాకార మహోద్భటాళుల తలల్ద్రుంగంగ నర్తించెదరా. ౧

పచ్చైమామలైపోల్మేని పవళవాయ్క్కమలచ్చెఙ్గణ్
అచ్చుదా వమరరేఱే యాయర్దమ్ కొళున్దేయెన్నుం
ఇచ్చువైతవిరయాన్ పోయిన్దిరలోగమాళుం
అచ్చువైపెఱినుంవేణ్డేనరంగమానగరుళానే॥

చ॥ మరకతవిద్రుమాబ్జముల మాడ్కినిగేరెడు విగ్రహాఖ్య నే
త్రరుచులయొప్పుగన్గొనెడు దానసుబొందెడు తృప్తికంటెనా
పరమసుఖాస్పదంబయిన పట్టణమేలినఁదృప్తిలేదుశ్రీ
కరయదువంశదీపక జగజ్జనరక్షక రంగనాయకా. ౨

వేదనూఱ్పిరాయం నూఱు మనిశర్దాం పుగుపరేలుం
పాదియుముఱఙ్గిప్పోగుం నిన్ఱదిర్పదినైయాణ్డు
పేదైపాలగనదాగుంపిణిపశిమూప్పుత్తున్బం
ఆదలాఱ్పిఱవివేణ్డేనరఙ్గమానగరుళానే॥

చ॥ జనులుశతాబ్దముల్బ్రదుకఁ జాలిననిద్రసగంబుపోవుని
ల్చినపెఱసామువాల్యమును లేవయసున్నరిపూర్ణయావనం

బునుజరరుక్కుక్షుత్తుమృతిఁ బొందఁగఁజేయనటంచుఁదెల్పు
స్త్రనియమమట్టిగావునను జన్మము వేఁడను రంగనాయకా.

మొయ్త్తవర్ పినైయుళ్ నిన్ఱు మూన్ఱెழుత్తుడైయ పేరాల్
కత్తిరబన్దుమన్ఱే పరాఙ్గదికణ్డుకొణ్డాన్
ఇత్తనైయడియరానార్క్కిరఙ్గునమ్మరఙ్గనాయ
పిత్తనైప్పెత్తుమన్దో పిఱవియుళ్ పిణఙ్గుమాఱే॥

చ॥ లలితపుపాపనిష్ఠులఁగృపానిరతాత్మకులాళువారుల
త్యలఘుమతింగనుంగొనుచు నయ్యలుమీఱలు రంగనాథునిం
దలఁపుఁడుక్షత్రబంధువను ధాత్రివిభుండొకమాటురంగనిం
దలఁపఁగఁబాపముల్గలఁగి తత్క్షణ మాత్రన కాచెఁగాన రే. ౪

పెణ్డిరాల్ శుగఙ్గళుయ్ప్పాన్ పెరియదోరిడుమ్బైపూణ్డు
ఉణ్డిరాక్కిడక్కుమ్బోదు ఉడలుక్కేకరైన్దునైన్దు
తణ్డుழాయ్మాలైమార్బన్ తమర్గళాయ్ప్పాడియాడి
తొణ్డుపూణ్డముదముణ్ణా త్తొழుమ్బర్ శోఱుగక్కుమాఱే॥

చ॥ పొలఁతులతోడిసౌఖ్యమును బొందుటకై ఘనదుఃఖవేదనల్
గలిగియు రాత్రిభుక్తిఁగొని కామవికారముఁబొంది వేకువం
దలఁపఁగరానికష్టములఁదగ్ధయుడయ్యుఁగ నేలబాలిశుల్
జలదనిభాంగురంగవిభు సంస్తుతిచేయుచుఁబ్రొద్దుపుచ్చఁడే. ౫

మఱంశువర్ మదిళెడుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమైపూణ్డు
పుఱంశువరోట్టైమాడం పురళుమ్బోదఱియమాట్టీర్
అఱంశువరాగినిన్ఱ అరఙ్గనార్క్కాట్చెయ్యాదే
పుఱంశువర్కోలంశెయ్దు పుళ్కవ్వక్కిడక్కిన్ఱీరే॥

మ॥ వనజాక్షుండగు రంగనాథుని మదిన్వర్ణించి భావింపకో
జనులారాఫలశూన్యజన్మములకే చాలం బ్రయత్నింతురే
ట్లనఁగా నస్థిర హేయకాయముకె ముఖ్యత్వంబుకల్పించుచున్
జనఁబోషింతురు గ్రద్దలుందినునుమాంసంబున్మృతింబొందఁగన్. ౬

పులైయఱమాగినిన్ఱ పుత్తొడుశమణమెల్లాం
కలైయఱక్కఱ్ఱమాన్దర్ కాణ్బరో కేట్పరో తాన్
తలైయఱుప్పుండుశావేన్ శత్తియంకాణ్మినైయా
శిలైయినాలిలంగై శెఱ్ఱ దేవనే దేవనావాన్॥

ఉ॥ సారవిహీనబౌద్ధముఖజాతులవారల దైవతంబులన్
వారికుదృష్టిశాస్త్రముల వైదికులొప్పరుచూడఁగావునన్
శ్రీరఘురాముఁడే సకల చేతనరక్షకుఁడంచునమ్ముఁడీ
సారమతిం బ్రమాణమును సల్పుదునాతలఁగోసికోఁచొగిన్. ౭

వెఱుప్పొడుశమణర్ ముణ్డర్ విదియిల్శాక్కియర్గళ్ నిన్పాల్
పొఱుప్పరియనగళ్ పేశిప్పోవదే నోయదాగి
కుఱిప్పెనక్కడైయుమాగిల్ కూడుమేల్తలైయైయాఙ్గే
అఱుప్పదేకరుమంకణ్డాయ్ అరఙ్గమానగరుళానే॥

మ॥ శివసంబంధులు బౌద్ధులున్ క్షపణులున్ శ్రీరంగధామేశ్వరా
యవివేకంబునదుష్టవాక్యముల నిన్నాడంగదుఃఖంబుసే
యువెయాచోటును బాసిపోమరల దైవాధీనతన్జేరి రే
నివెసన్వారిఁద్రోలంగియుందెతల ఖండింపన్మహాకార్యమౌ. ౮

మఱ్ఱుమోర్ తెయ్వముణ్డో మదియిలామానిడఙ్గాళ్
ఉఱ్ఱపోదన్ఱినీఙ్గళ్ ఒరువనెన్ఱుణరమాట్టీర్
అఱ్ఱమేలొన్ఱఱియీర్ అవనల్లార్ తెయ్వమిల్లై
కఱ్ఱినమేయ్త్తఎన్దై కళలిణైపణిమినీరే॥

శా॥ జ్ఞానవిహీనులైనజనసంతతులార మఱొక్కదేవునిం
గానను మొక్కఁజేయనుచుఁగల్పమునందును దక్కమీరలుం
గానరు వేదసారమునఁగన్పడు నర్థమెఱుంగలేరు శ్రీ
మానితుఁడైననందసుతు మంజులపాదము సేభజింపుఁడీ. ౯

నాట్టినాన్ తెయ్వమెఙ్గుం నల్లదోరరుళ్ తన్నాలే
కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గం ఉయ్పవర్క్కుయ్యుంవణ్ణం

క్ష్మైరేసంబి [illegible] వానిసనని [illegible]
[illegible] తన ముడి [illegible] వంపా [illegible] స్టైరే॥

మ॥ వి[illegible]చక్షు[illegible] [illegible] లాంజనా
[illegible] నము [illegible] నమ్ర[illegible] [illegible]మై [illegible]రం
గని[illegible] [illegible] [illegible] నప్పి[illegible]బులం
జను[illegible]గసం[illegible] [illegible] [illegible]. ౧౦

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

మ॥ ధనువొంటన్న [illegible] సూ[illegible]చెదు సము[illegible] బొప్పబం[illegible]చిన్నై
త్యనికాయేశునిరావ[illegible]సుగని [illegible] [illegible]సంగ్రాయి [illegible]
యనిబోఁగూల్చిన[illegible] [illegible]సేమని [illegible] [illegible]పులంజేయని
ల్చినరంగంబన నేరకా[illegible] [illegible] [illegible]స్నేటికిన్. ౧౧

నవనుమర్కులనుం[illegible] నరకి[illegible]నినార్ గళ్[illegible]
నరగమెశువ [illegible] నాము [illegible] డయానంబి
అవన[illegible]రంజ్మెనాన్యదయ[illegible] [illegible]
[illegible] యాట్[illegible] [illegible] దస[illegible] [illegible]నే॥

చ॥ శమనుఁడుముల్లుండఁ సరసంబుగ మాటలనాడ నారకుల్
క్రమమునవిన్నపూత్ర నరకంబును స్వర్గముఁజేయఁజాలునా
మములుగ ట్టివానిడగు మంజులదేశముఁ గమంచునే
మమునఁదలంప కేమఁజచుమానవులం[illegible]ని దుఃఖమొందెదన్. ౧౨

[illegible] వెళ్లె [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

మ॥ ఇలమీఁదంగలజీవులెల్లను గిరఁబెంపైనసద్వాసనా
తులసీమాలికగల్గిపూవులకు సంతోషంబుగావించు శ్రీ
లలనాకాంతునుతింపఁగాఁ దెలివిచాలన్గనిమర్త్యాళులుం
దలఁపన్రంగమటంచునారకము భస్థానంబుపిల్లైచనున్. ౧౩

వండినమురలుంశొల్లై మయిలినమాలుంశొల్లై
కొండ్రమాదణవుంశొల్లై కుయిలినంశూవుంశొల్లై
అండర్కోనమరుంశొల్లై యుఁతిరువరంగమెన్నా
మిండర్పాయ్న్దుణ్ణుంశోఱ్ఱినై విలక్కినాయ్కిడుమినీరే॥

సీ॥ తుమ్మెదగుంపులు ఝుమ్మనుతోఁపులు
కేకులమూఁకలుక్రీడసలుపు
తోఁపులుమబ్బుల తుటుములఁ బ్రేవాలు
తోఁపులునుబికసంఘోషమధుర
రవములచేతను హావణిల్లుతోఁపులు
విబుధాధిపుఁడురంగ విభుఁడునమరి
యుండెడుతోఁపులు మండనంబుగఁగల
యట్టిది శ్రీరంగ మనినుడువక

తే॥గీ॥ యున్నమూరజనంబులత్యున్నతంపు
కోర్కెభుజియించుచుండెడు కూడుబలిమిఁ
దీసిశునకంబునకువేయఁ దివురుఁడింక
బుద్ధిమంతులుమీరు సంపూర్ణమతిని. ౧౪

మెయ్యర్క్కేమెయ్యనాగుం విధియిలావినైపొల
పొయ్యర్క్కేపొయ్యనాగుం పుట్కొడియుడైయకోమాన్
ఉయ్యప్పోముణర్వినార్ కట్కొరువనెన్ఱుణర్న్దపిన్నై
అయ్యప్పాడఱుత్తోన్ఱుమళగనూరరఙ్గమన్నే॥

ఉ॥ అకలుషసత్త్వవంతులకు నాతఁడునట్లగునావలెన్నఁబ
ద్దికులకబద్ధికుండగును దెల్విఖగేశ్వర కేతనుండెయీ

సకలముతానెయొక్కఁడని చక్కనెఱింగినవారిశంకయుం
బెకలుచునట్టిసద్గుణగభీరుని దేశమురంగమేకదా. ౧౫

సూదనాయ్ క్కళ్వనాగి త్తూర్ త్తరోడిశైన్ద కాలం
మాదరార్ కయర్ కణ్ణెన్నుం వలైయుట్ పట్టళున్దువేనై
పోదరేయెన్ఱు శొల్లి ప్పున్దియుళ్ పుగున్దు తన్ పాల్
ఆదరం పెరుగవైత్త వళగనూరరఙ్గమన్ఱే॥

చ॥ కపటినిజోరుఁడన్వివయు కాంతులచెల్వినిమచ్చెకంటిపై
నపరిమితాశయన్వలను నంటిమునింగిననన్నుఁజేరఁబి
ల్చిపరమత్కృపిచిత్తమున లీలఁబొసంగఁగఁజేసియాదరం
బుపసతనందువెల్గనితు పూర్ణునిదేశముగంగమేకదా. ౧౬

విరుంబినిన్ఱేత్తమాట్టేన్ విదియిలేన్ మదియొన్ఱిల్లై
ఇరుంబుపోల్ వలియ నెంజమిఱై యిఱైయురుకుం వణ్ణం
శురుంబమర్ శోలై శూళ్న్ద వరఙ్గమా కోయిల్ కొణ్డ
కరుంబినై క్కణ్డుకొణ్డేన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాఱే॥

చ॥ మనసునువాక్కుకాయముల మాద్రిరొుకించుక లేదుమానసం
బినుమువలెంగఠోరమయి యెప్పుకరంగుచునుండురీతిఁజూ
చినఘనచంచరీకములు చేరినతోపులు చుట్టియున్నరం
గనగరసంస్థితేశువును గన్గొనుటేకనుదోయిసాంపగో. ౧౭

ఇనిదిరైత్తివలై మోదవెఱియుంతణ్ పరవైమీదే
తనికిడన్దరశుశెయ్యుం తామరైక్కణ్ణనెమ్మాన్
కనియిరున్దనైయశెవ్వాయ్ కణ్ణనైక్కణ్డ కణ్గళ్
పనియరుంబుదిరుమాలో ఎన్ శెయ్ గేన్ పావియేనే॥

చ॥ పరమసుఖాస్పదంబయిన పాల్కడలిన్శయనించిలోకసం
స్మరణముచేయుచున్న పరమాత్ముఁడు సంశ్రితగక్షణార్థమై
స్థిరముగనుండురంగని ప్రతీకములంగనుఁగొన్ననశ్రువుల్
పొరలిస్రవించువ్యర్థుఁడయి పోయితినేమియొనర్తుబాపినే. ౧౮

కుడదిశైముడియైవైత్తుక్కుణదిశైపాదనీట్టి
వడదిశైపిన్బుకాట్టిత్తెన్దిశైయిలఙ్గైనోక్కి
కడల్నిఱక్కడవుళెన్దై యరవణైత్తుయిలుమా కణ్డు
ఉడలెనక్కురుగుమాలో వెన్ శెయ్ గేనులగత్తీరే॥

చ॥ పడమటఁబెట్టి మస్తకము పాదయుగంబును జాచి తూర్పునన్
వడకడ వీఁపు చూపి జమునంకను లంకఁగటాక్షముంచి నే
ర్పడరభుజంగతల్పమున నంగముఁ జేర్చిన శౌరిఁ జూడనా [౧౯
యొడలు గరంగుచున్నయది యోజనులార యికేమి సేయుదున్.

పాయునీరరఙ్గ తన్నుళ్ పామ్బణైప్పళ్ళికొణ్డ
మాయనార్ తిరునన్ మార్బుం మరకతవురువుం తోళుం
తూయతామరైక్కణ్గళుం తువరిదళ్ పవళవాయుం
ఆయశీర్ ముడియుం తేశుం అడియరోర్క్కగలలామే॥

చ॥ అనిశము పాలుచిందెడు పయస్సునఁ జుట్టినరంగమందు శే
షునిపయిఁ బండెరంగని విశుద్ధయురంబును శ్యామలాంగముం
వనజదళాక్షులొప్పెడు ప్రవాళనిభాధరమున్ భుజంబులున్
జనుమకుటంబు దాసులకుఁ జన్నె వియోగముఁ జెంది పోవఁగన్. ౨౦

పణివినాల్ మనమదొన్ఱిప్పవళవాయరఙ్గనార్క్కు
త్తుణివినాల్ వాళ్మాట్టాత్తొల్లై నెఞ్జే నీ శొల్లాయ్
అణియనార్ శెమ్బొనాయ వరువరై యనైయకోయిల్
మణియనార్ కిడన్దవాఱుం మనత్తినాల్ నినైక్కలామే॥

ఉ॥ సారవిహీనదుర్విషయ సంగతి మానిమనంబ చిత్తముం
వారిజనాభునందునిడి వారకచేరమినీకనావిగా
మేరువుఁ బోలుకోవెలను మేటివినీలము వంటి మేను పెం
పారఁగఁ గ్గురంగవిభునందము వర్ణనఁ జేయ సాధ్యమే. ౨౧

పేశిత్తే పేశల్లాల్ పెరుమైయొన్ఱుణరలాగా
వాశఱ్ఱార్ తఙ్గట్కల్లాలఱియలావానుమల్లన్

తిరుమాలై పద్యములు.

మాశఱ్ఱార్ మనత్తుళానై వణఙ్గినామిరుప్పదల్లాల్
పేశత్తానావదుణ్డో పేదై నెఞ్జే నీశొల్లాయ్॥

ఉ॥ చెప్పెడువాని నేమరఁ జెప్పుటకాకమఱొక్క టేమియుం
జెప్పఁగశక్యమేయనఘచేష్టులకంటె నెఱుంగవేమియున్
నెప్పెడువారిచిత్తముల నుండెడురంగనిఁగొల్చి స్వాంతమా
యెప్పుడునుంటబాగుగలదే వచియింపన దైనఁ జెప్పుమా. ౨౨

కఙ్గైయిఱ్పునిదమాయ కావిరినడువుప్పాట్టు
పొఙ్గునీర్ పరన్దుపాయుం పూంపొఴిలరఙ్గన్దన్నుళ్
ఎఙ్గళ్ మాలిఱైవనీశన్ కిడన్దదోర్ కిడక్కైకణ్డుం
ఎఙ్గనం మఱన్దువాఴ్గేన్ ఏఴైయేన్ ఏఴైయేనే॥

చ॥ సురనదికంటెఁ బావనతఁ జొప్పడుచుండుకవేరకన్యకాం
తరమునరమ్యమౌను పవనంబులుగల్గినరంగమందునీ
శ్వరుఁడునుమాకురక్షకుఁడు సర్పముపైశయనింపఁ జూడనే
కరణినివిస్మృతింబొరసి కానఁగసౌఖ్యమ దెట్లుశక్తుఁడన్. ౨౩

వెళ్ళైనీర్ పరన్దుపాయుం విరిపొఴిలరఙ్గన్దన్నుళ్
కళ్వనార్ కిడన్దవాఱుం కమలనన్ముగముం కణ్డుం
ఉళ్ళమే వలియైప్పోలుం ఉరువ నెక్కుణరమాట్టా
కళ్ళమే కాదల్ శెయ్దున్ కళ్ళత్తే కఴిక్కిన్ఱాయే॥

మ॥ జలముందీరమునీటిపాటఁగను విస్తారంబులైనట్టితో
పులచేనెప్పుడురంగమందుఁ గపటంపున్వృత్తినాశౌరికుం
డలిపైఁబండినభంగిఁగన్గొనియు స్వాంతంబాకఠోరత్వముం
దెలియంజాలవుపుత్తుదోంగతన మందేనిల్పి కాలంబహో. ౨౪

కుళిత్తుమూన్ఱనలై యోమ్బుం కుఱికొళన్దణమై తన్నై
ఒళిత్తిట్టేన్ ఎన్కణిల్లై నిన్కణ్ణుంపత్తనల్లేన్
కళిప్పదెన్ కొణ్డునంబి కడల్వణ్ణా కదఱుగిన్ఱేన్
అళిత్తెనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్డాయరఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ స్నానములగ్నికర్మములు సల్పెడివిప్రకృతంబులైనను
బూనియొనర్పనీపయిని బొత్తిగబత్తియులేదుహార్దమే
దానను బొందుదున్వికచ తామరసాక్షునినిన్నుఁగూటుడం
గాననుఁజేరఁజేరికృపఁగావుము కస్తురిరంగనాయకా. ౨౪

పోదెలాంపోదుకొణ్డు పొన్నడిపునైయమాట్టేన్
తీదిలామొழிగళ్కొణ్డు తిరుక్కుణంశెప్పమాట్టేన్
కాదలాల్నెంజమన్బు కలన్దిలేనదుతన్నాలే
ఏదిలేనరఙ్గర్కెల్లే యెన్శెయ్వాన్తోన్ఱినేనే॥

చ॥ విరులు భవత్పదాబ్జముల వేడ్కసమర్పణ చేయఁజాలనే
దురిత విహీన వాక్యములతో గుణముల్నుడు వంగఁజాలసం
బరమునఁబ్రేమముంగలసి వర్తిల నొక్కటిలేనివాఁడఁశ్రీ
హరికిని నేమిసేయుటకు హాజని యుంచితివ్యర్థఁబ్రభుపిన్, ౨౫

కురఙ్గుగళ్మలైయైనూక్క కుళిత్తుత్తాంపురణ్డిట్టోడి
త్తరఙ్గనీరడైక్కలుత్త శలమిలావణిలుంపోలే
మరఙ్గళ్పోల్వలియనెంజం వంజనేన్నెంజుతన్నాల్
అరఙ్గనార్కాట్చెయ్యాదే యళియత్తేనయక్కిన్ఱేనే॥

చ॥ వనచరవీరులద్రులనవారణఁ దేనుడుతజ్జలంబులో
మునిఁగియుమృత్తికంబొరలి మూసెనుసందులవేగనేగియా
పనివినియున్న హీరుహాము భాతిఁగఠోరతనున్నమానసం
బునుగలధూర్తుఁడన్నఅచిపోయితిఁగాఁబనిసేయ శౌరికిన్. ౨౬

ఉంబరాలట్రియలాగా వాళియుళ్ళారానైక్కాగి
చ్చెంబులాలుణ్డువాழ్ం మూదలై మేర్చ్చిలివందాయ్
నంబరమాయతుణ్డే నాయ్గళోంశిరుమైయోరా
యెంబిరార్కాట్చెయ్యాదే యెన్శెయ్వాన్తోన్ఱినేనే॥

చ॥ జలజభవాదులుం దెలియఁజాలనికాంతిమయంబుమందిరం
బలవడఁగల్గుశౌరి కరియానిమిన్ముందినియుండునక్రముం

బాలియఁగఁ జేసినట్టిగుణపూర్ణుఁడు మామకనీచకృత్యముల్
దలఁపనిరంగనాథునకు దాస్యముఁ జేయనిజన్మమేటికిన్. ౨౮

ఊరిలేన్ కాణియిల్లై యుఱవుమట్రొరువరిల్లై
పారిల్ నిన్ పాదమూలం పట్రిలేన్ పరమమూర్త్తి
కారొళివణ్ణనేయెన్ కణ్ణనేకదఱుగిన్రేన్
ఆరుళర్ కళైకణమ్మా వరఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ ఊరును లేదు మాన్యమగునుర్వితలంబును లేదు బంధులె
వ్వారును లేరు నీచరణవారిజమూలముఁబట్టలేదుకం
సారి సముద్రవర్ణ నరకాంతక నామొఱయాలకించువా
రేరిఁకనీవెనక్కుఁగరుణించవె కస్తురిరంగనాయకా. ౨౯

మనత్తిలోర్ తూయ్మైయిల్లై వాయిలోరిన్ శొల్లిల్లై
శినత్తినాల్ శెట్రమ్ నోక్కి తీవిళివిళివన్ వాళా
పునత్తుళాయ్ మాలైయానే పొన్నిశూழ్ తిరువరఙ్గా
ఎనక్కినిక్కదియెన్ శొల్లా యెన్నైయాళుడైయకోవే॥

చ॥ మనమునఁ బారిశుద్ధ్యమును మాటలయందలిమార్దవంబు లే
దనిశము కోపయుక్తమగు నత్తులనిప్పులురాలఁజూచుచుం
దునువనమాలి రంగపతి క్రోవయునాకుఁజనంగనెద్దియో
చనువున నానతీవలయుసారసలోచన దానుపైఁగృపన్. ౩౦

తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేన్ తనంపడైత్తారిలల్లేన్
ఉవర్త్తనీర్పోలవెన్దనుట్రవర్క్కొన్ఱుమల్లేన్
తువర్త్తశెవ్వాయినార్క్కే తువక్కఱత్తురిశనానేన్
అవత్తమేపిఱవిత్తన్దా యరఙ్గమానగరుళానే॥

చ॥ ధనముగలారిలోనయినఁ దాపససంఘములోన నైనఁ జే
రను లవణోదకంబువలె రంజిలఁజేయ నుబంధువర్గముల్
వనదవినీలవేణులకు వశ్యుఁడనై తగుచోరవృత్తి చే
తనుమనునాదుజన్మము వృథాగతమయ్యెను రంగనాయకా. ౩౧

ఆర్తువణ్డలంబుంశోలైయణి తిరువరఙ్గంతన్నుళ్
కార్ త్తిరళనైయమేని కణ్ణనేయున్నైక్కాణుం
మార్క్కమొన్ఱఱియమాట్టా మనిశరిల్ తురిశనాయ
మూర్క్కనేన్ వన్దునిన్ఱేన్ మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే॥

ఉ॥ భృంగసమూహఝంకృతులఁ బేర్చి నతోపులఁ జుట్టియున్న
రంగములోపలన్గల ధరప్రతిమానశరీర సత్కృపా
పాంగనినుంగనుంగొనెడు పద్ధతిలేనిమనుష్య కోటిలో
నంగడుమూర్ఖుఁడజ్ఞెడు మనస్కుఁడవచ్చితినే నెమూర్ఖుఁడన్. 3

మెయ్యెల్లాంపోగవిట్టు విరిక్కుళలారిల్పట్టు
పొయ్యెల్లాంపొదిన్దుకొణ్డ పోట్కనేన్ వన్దునిన్ఱేన్
అయ్యనేయరఙ్గనేయున్నరుళెన్నుమాశైతన్నాల్
పొయ్యనేన్ వన్దునిన్ఱేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేనే॥

ఆ॥ సత్యముపోనడంచియు విశాలశిరోజలస్త్రీలఁగూడినే
నిత్యమసత్యమంతయును నేర్పునఁజేర్చినలజ్జలేనినా
కృత్యమెఱుంగలేకెదుటి కింజనుదెంచితిరంగనాథనీ
వ్యత్యయశూన్యమౌ కృపనువచ్చితినే నెయసత్యవంతుఁడన్ 33

ఉళ్ళత్తేయుఱైయుమాలై యుళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా
కళ్ళత్తేనానుంతొణ్డాయ్ తొణ్డుక్కేకోలంపూణ్డేన్
ఉళ్ళువారుళ్ళత్తెల్లా ముడనిరున్దఱిదియెన్ఱు
వెళ్గిప్పోయెన్నుళ్ళేనాన్ విలవఱచ్చిరిత్తిట్టేనే॥

ఉ॥ చిత్తమునందువాసమును జేసెడుశ్రీహరినీప్రభావపుం
సత్తునెఱింగిసంస్మరణసల్పెడివారల జ్ఞానమందుఁగిం
చిత్తునులేనిదొంగనయిచేయఁ గడంగితినుత్తమార్గమౌ
బత్తి నినంతనిన్దెలిసిప్రక్కలువ్రీలఁగఁబోయితింద్రపన్. 34

తావియన్ఱులగమెల్లాం తలైవిళాక్కొణ్డవెన్దాయ్
శేవియేనున్నైయల్లాల్ శిక్కెనచ్చెఙ్గణ్మాలే

ఆవియేయముదేయెన్ఱన్ నారుయిరనైయవెన్దాయ్
పావియేనున్నైయల్లాల్ పావియేన్ పావియేనే॥

ఉ॥ అమృతము రీతిభోగ్యమయి యాయువునాకయి యొప్పునీవు సం
భ్రమమున నాబలిం గెలువ హ్రస్వశరీరముఁ దాల్చినట్టి త్రివి
క్రమ నినుఁ దప్పనిశ్చయముగాఁ గొలువన్ఘటిస్తవతంబుఁ
గమలదళాక్షరక్షక జగన్నుత పావనినే నపాపినే. 34

మఴైక్కన్ఱువరై మునేన్దుం మైన్దనే మదురవాఱే
ఉఴైక్కన్ఱేపోలనోక్క ముడైయవర్ వలైయుట్పట్టు
ఉఴైక్కిన్ఱేఱ్కెన్నైనోక్కా దొఴివదే యున్నైయన్ఱే
అఴైక్కిన్ఱేనాదిమూర్త్తి యరఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ గోత్రముమున్ను వర్షమునకుం దగనాశ్రితరక్షణార్థమై
ఛత్రముభాతిఁ దాల్చిన ప్రశస్తబలా మృగశాబకాక్షులా
పాత్రలవాగురిం దగిలి బాధలఁ బొందెడునన్ను నీకృపా
పాత్రునిఁ జేయవేల నినుఁ బల్మఱు వేఁడెద రంగనాయకా. 35

తెళివిలాక్కలఙ్గల్నీర్ శూఴ్ తిరువరఙ్గత్తుళోఙ్గుం
ఒళియుళార్ తామేయన్ఱే తన్దైయుం తాయుమావార్
ఎళియదోరరుళుమన్ఱే యెన్ఱిఱత్తెంబిరానార్
అళియనంబైయలెన్నా రమ్మవో కొడియవాఱే॥

చ॥ విడువక పాఱుచుండెడు కవేరసుతాయుతరంగమందుఁ బెం
పడరెడు తేజముంగలుగు నాహరియే జనకుండుఁ దల్లియుం
దడవఁగ నాకగుం గృప కదా యుపకారకుఁడైన స్వామి నా
బుడుతఁడు వీఁడటంచుఁ దలపోయ వదేంతటి క్రూరచిత్తమో. 36

మేంబొరుళ్ పోగవిట్టు మెయ్మ్మైయైమిగవుణర్న్దు
ఆంబరిశఱిన్దుకొండు ఐంబులనగత్తడక్కి
కాంబఱత్తలైశిరైత్తు ఉన్ కడైత్తలైయిరున్దువాఴుం
శోంబరై యుగత్తిపోలుం శూఴ్బునలరఙ్గత్తానే॥

సీ॥ ధరనహంకారవర్ధకమైన యర్థంబు
చక్కఁగాఁబోగొట్టిస్వస్వరూప
యాథార్థ్యసుజ్ఞాన మమరవిచారించి
యోగ్యప్రకారంబునెఱిగినెఱింగి
పంచేంద్రియములనేర్పడహ్యాదినణఁచియు
పాయాంతరములను బరఁగఁగోసి
త్వత్కవాటద్వార పరతంత్రులై నిల్చి
సుగుణానుభవచింతఁజొక్కుచుండు

తే॥గీ॥ వానలనునిత్యసూరులవలెను నెట్టు
లాదరించెదరో మీరలట్లు నన్నుఁ
గృపకుఁబాత్రునిఁ జేసిరక్షింపుఁడార్త
జనశరణ్యుఁడ శ్రీరంగశాయికృష్ణ. ౩౮

అడిమైయిఱ్కుడిమైయిల్లా వయత్తిచ్చతుప్పేదిమారిల్
కుడిమైయిఱ్కుడిమైపట్ట కుక్కురిర్పిఅప్పరేలాం
ముడియినిత్తిరిశపంవైత్తాయ్ మొయ్కప్పురక్కూబుశెయ్యం
అడియరైయుగత్తిపోలు మరఙ్గమానగరుళానే॥

సీ॥ శ్రీరంగనాయకా శ్రితజనావనదక్ష
త్వద్దాస్యమందలి పట్టులేని
యన్యులుగానుండు నట్టిచతుర్వేదు
లైనవిప్రులకంటె నాదినాల్గు
వర్ణస్థులకునతి వాంఛదాస్యముచేయ
గడఁగుచండాలుల కంటెహీను
లుగనుండువారల లోజనించినయట్టి
వారైనదులసిని గోరిపాద

తే॥గీ॥ ములను బ్రేమసమర్పింప మొనసికాతు
వారినని ప్రమాణముసేయు వానికరణి

దులసిశిరమునఁదాల్చి సంతోషమొందు
చున్నవాఁడవయట్టి దాసులనుగాంచి. ౩౯

తిరుమఱుమార్వనిన్నై చ్చిన్దైయుళ్ తిగఴవైత్తు
మరువియమనత్తరాగిల్ మానిలత్తుయిర్గళెల్లాం
వెరువఱక్కొన్ఱుశుట్టిట్టీట్టియవినైయరేలుం
అరువినైప్పయనదుయ్యార్ అరఙ్గమానగరుళానే॥

శా॥ శ్రీవత్సంబుసులక్ష్మి యున్నురమునంజెన్నొందు శ్రీరంగని
న్భావంబుందలినిల్పి యెప్పుడుఁ దనుసం భావించువారైనభూ
జీవాళిన్వెఱచెందఁగాఁదునుము దుష్కృత్యాప్తులైననుఁ
శ్రీవర్ధిల్లఁగనట్టిపాపులఁగృపం జేసేతరక్షింపవే. ౪౦

వానుళారఱియలాగా వానవా వెన్బరాగిల్
తేనులాంతుళబమాలై చ్చెన్నియా వెన్బరాగిల్
ఊనమాయినగళ్ శెయ్యుమ్ ఊనకారగర్గళేనుం
పోనగం శెయ్ద శేడం తరువరేల్ పునితమన్ఱే॥

మ॥ పరమేష్ఠ్యాదిసుపర్వకోటికిఁదలంపన్శక్యముంగాని శ్రీ
కరవైకుంఠనికేతనాయనుచు వర్ణించువారైనదు
ష్కరకృత్యంబులుగల్గుబోయలై నన్నుం భుక్తశేషాన్నముం
బరమప్రీతినొసంగిరేనినపుడే పాపంబులంబాయునే. ౪౧

పఴుదిలావొఴుకలాఱ్ఱుప్పలశదుప్పేదిమార్గళ్
ఇఴిగులత్తవర్గళేలుం ఎమ్మడియార్గళాగిల్
తొఴుమినీర్కొడుమిన్ కొణ్మినెన్ఱునిన్నొడుమొక్క
వఴిపడవరుళినాయ్పోల్ మదిళ్తిరువరఙ్గత్తానే॥

సీ॥ ఆచారవంతులై యమరిచతుర్విధ
వేదపారాయణవిప్రులార
హీనకులంబునం దెసఁగజన్మించిన
వారైనమాదాసులైరయేని

వారినాతోసాటిగారాధభక్తిని
జేరిసేవింపుఁడీ చెలఁగివారు
జ్ఞానంబువారికిఁబూనికనొసఁగుఁడీ
వారినొద్దఁగొనుండువలసినయెడ

తే.గీ. ననుచునేర్పడనివ్విధంబునవచించి
నీకువారికిభేదంబులేకయుంటఁ
దెలిపిసన్మార్గములనుబోధించిమించు
నీదయాగుణమెంత వర్ణింతురంగ. ౪౨

అమరవోరఙ్గమాఱుం వేదమోర్ నాన్గుమోది
తమర్గళిల్ తలైవరాయ శాదియన్దణర్గళేనుం
నుమర్గళైప్పళిప్పరాగిల్ నొడిప్పదోరళవిలాఙ్గే
అవర్గళ్ తాంపులైయర్ పోలుం అరఙ్గమానగరుళానే॥

చ. అలవుననాల్గువేదములు నంగములాఱునునభ్యసించిభ
క్తులసభలోనమేటియయితో చెడిగోత్రముకల్గినట్టిబా
పలునయినంద్వదీయులగుభక్తులనిందయొనర్చిరేనినీ
చులగుదురప్పుడక్కడనె చోద్యమురంగధరాధినాయకా. ౪౩

పెణ్ణులాంశడైయినానుం పిరమనుమున్నైక్కాణ్బాన్
ఎణ్ణిలావూళియూళి తవంశెయ్దార్ వెళ్గినిఱ్ప
విణ్ణులార్ వియప్పవన్దు ఆనైక్కన్ఱరుళై యీన్ద
కణ్ణఱావున్నైయెన్నో కళైగణాక్కరుదుమాఱే॥

సం. హిరణ్యగర్భరుద్రులెప్పుడిందిరేశనిన్నునుం
దరంబుగాకకన్గొనంగఁదత్తరింపసూరుల
బ్బురంబునొందివచ్చి హస్తిఁబ్రోచినట్టిరక్షకా
ధరనల్దంపరజ్ఞులద్భుతంబు నిన్నమాన్యగాఁ. ౪౪

వళవెழుంతవళమాడ మదురైమానగరందన్నుళ్
కవళమాల్ యానైకొన్ఱ కణ్ణనై యరఙ్గమాలై

తిరుమాలై పద్యములు.

త్తుళవత్తొణ్ణాయతోర్క్ శీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడిశాక్
ఇత్తైయ ఫుణ్ణీకవిత్తైమేలు మెంబిరారిక్కనియవ

సీ॥ సుందరత్వంబునసొబగొందుమేడల
రమణీయమగుమధురాపురమున
భోగ్యంబులగువస్తువులచేమదించిన
కువలయాపీడమన్కుంజరమును
జంపియాశ్రితులనుసంరక్షణముచేసి
నట్టికృష్ణుఁడెయస్మదాదులకును
శ్రీరంగమనుమహాక్షేత్రంబునందలి
నంబెరుమాళ్లనునామమునను
జెలఁగుశౌరికిఁదులసీదళవిమయుక్తైం
కర్యంబునందవగాహులయ్యు
శేషత్వమనియెడుసిరిగల్గుతొండర
డిప్పొడియాళ్వారులొప్పవిన్న
పమురూపమగునీప్రబంధంబుదోషయు
క్తకవిత్వమైనను ధర్మయుక్తి
మనస్వామినంబెరుమాళ్ళకుభోగ్యమై
నట్టిప్రకారమేమందుననిరి

తే॥ గీ॥ అట్టితిరుమాలె యాంధ్రఁబునందుఁదెలిసి
తెలియకరచించినాఁడనుదెలివిలేని
శేవపెరుమాళ్ళనెడునామధేయయుతుఁడ
రంగనాథభవద్దయారసముచేత.

తొండరడిప్పొడియాళ్వా

[illegible] పద్యములు.

వాళి తిరునామములు.

[illegible] వాళియే
[illegible] వాళియే
[illegible] వాళియే
[illegible] వాళియే
[illegible] వాళియే
[illegible] వాళియే
[illegible] వాళియే
[illegible] వాళియే.

సం॥ ప

దరంబుగ

బ్బరంబు నొందివ

ధరవల్లంపరజ్ఞులద్భుతంబు ,

[illegible]
[illegible]

10432